

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 8 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O slovesnem odkritji spomenika VALENTINU VODNIKU.

Rodu slovenskemu dan zazóril najslávnejše zmage:
Sam je ob svojih močéh dvignil se kvišku na luč!
Veke in veke prežil, oblastnim služabnik národom,
Jarem nasilstva nosé ovčje-kroták je Sloven;
Béde ga reši nebó, duhá prebudí mu srénosti,
Jarma žulečega prost sam si je zopet gospod.
Bójnega jékla ni déd slovenski vihtíl za vladarstvo,
Ali po lévje srdít rójstvena branil je tlá.
Pótomci vredni smo mi umrših pradedov-junakov,
„Vera in cesar in dom“ géslo veljá tudi nam.
Svojim na svojih nam tleh utrípíje srécé od ponosa:
Mali Slovenije rod dúševno je zmagovit.
Dókaj blestí se imen iz listov povestnice naše,
Sléharni zémíje rodóv díke jih svoje bi zval.
Jednemu genijev teh hvaležni je národ Slovénov,
Póznim zanamcem na vzor zgradil čestí spomeník.
Kómu neznano pri nas imé li očeta **Vodníka**,
Ljubljénca divnih modríce, svojih prvaka je let?
Mnoga rojákom za njim že zvezda sijala svetlejša,
Vender poznejše zlatíl prve je sèstre ódsév.
Strune Vodníkove glas, dramílo, veselje, tolažbo,
Národ je slušal zavzet, pesniku hvalo dajóč,
Slíhal iz njega je ust domače dežele usodo,
Vdíhnil mu on je krepóst, da ne obupaj níkdár.
Da, ne obupaj, Slovén, če hipno se skrije ti sreča,
Vnémlji Vodníkov te duh, hódí junaški **naprej!**
Trudov si svojih dozdam učakal vesele plodove,
Orji in sèj in požél blágoslov bodeš stotér.
Ako povzdígi domú žrtvujemo dúšne krepósti,
Ako ljubezen srcá zvésto ohranjamo zánj:
Trajnejši naše dokaz slavitve je mojstra Vodníka,
Nego sta marmor in brón, času begóčemu plén.

Jos. Cimperman.

Ob razkritji Vodnikovega spomenika.

S—c. Kako mora slepcu, kojemu dobrotna zdravniška roka mréno sname, biti pri srci, ko prvokrat pogleda v mili, lepi svet! Solnce, gaj in polje, krasni svet ob dnevu in mrak in mesečina, tihi, mirni ponočni svet, kako lepa morata biti takemu novorejencu!

Tema je bila še po našem slovenskem ozemlju, ko se je v Šiški pri Ljubljani rodil naš Valentin Vodnik. Še so rožljale tedaj verige na rokah naših pradedov, še so se isti pokladali na klado v gradovih na naši zemlji, še je oddajal naš ratar najlepše svojega pridelka kot desetino, še je grozno posegovala odurna roka patrimonijalnega sodstva v pravno življenje naroda našega in še je bila naša obitelj na kmetih torišče vsem mogočim surovostim feudalne sisteme! Kaj je bil tedaj naš narod, kaj je več veljal tedanjemu surovemu, slovenstvo vladajočemu tujemu viteštvu naš ponižni, mirni poljedelec, nego črna živina? Kaj je bila tedaj Ljubljana, središče, srce tega naroda!

Vsemu svetu nepoznan bil je tedaj narod naš; navajen na teški jarem tlake in desetine; do pasje ponižnosti potlačeno to naše ljudstvo zaničeval je tujec, zaničeval domačin, ki je služil tujemu graščaku in glavno mesto temu narodu, Ljubljana je bila sedež vseh mogočih tujih bičev te uboge slovenske zemlje. Hlapčevski je bil tedaj naš jezik v mestih, le v našega kmeta ubogi bajti bil je gospodar, ali tudi tam je bič pel, ako milostljivost graščakova ni bila dobre volje, zaslišavši govor tlačanski.

Sto let, kaj pomenja število to, v razvijanju družih narodov, koliko pa v razvoju naroda slovenskega od Vodnika počenši! Veliko, vse! — Tema je — na uho ti bije le rožljanje verig tlake in desetine, krčeviti vzdih in škripanje z zobmi, najedenkrat se ti zasveti, najedenkrat slišiš pred vsem svetom mile domače glasove in dična, svetla prikazen v življenji naroda slovenskega, Valentin Vodnik, zgodnja danica našemu narodu stopiš pred naše ljudstvo! Kak lep je po tebi zopet naš slovenski svet!

Preišči zgodovino vseh narodov, take mile prikazni ne najdeš, kakor je ta mož v našem narodu! Kateri narod je toliko trpel, kolikor narodič naš? Nemški feudalizem držal je sicer vso osrednjo Evropo na kladi, ali Nemce je držal nemški rojak, Slovence tujec. —

Vodnikove pesni neso bile plod samotnega samostanskega človeka; mož je mislil na več desetletij naprej. „Ilirija ustan!“ Ustaj rod, zavedaj se, vrzi vse stran, kar te teži, pripravi pot jeziku svojemu, pribori gospodarstvo domačemu ljudstvu v domači lepi zemlji! To se sliši iz pesnij prvega tega našega pesnika. Prvi je on, ki tmino megle na duševnem obzorji slovenskega življenja razganja, prvi je Vodnik, ki z vso gorečnostjo velicega duha narod svoj na polno srce pritiska, prvi je on, ki mu glasno, razločno na uho zakliče: Dani se, ustani, na delo, na duševni boj! —

Sto let, pa v Ljubljani, na najlepšem trgu sredi mesta stavijo hvaležni rojaki tebi dobrotni

mož spomenik. Ali je bilo Tvoje delo, ali je bila Tvoja ljubezen do Tvojega slovenskega naroda zastoj! — Kje smo bili Slovenci, ko si ti Vodnik mile oči obrnil na naše pradede, in kje smo zdaj! Ne dobre besede ne bi bil človek dal, da to naše ljudstvo še pride na noge. Stojimo zdaj na nogah, morebiti ne trdno še, pa tako, da nas ne morejo več v spanji zadaviti. V Ljubljani tebi pesniku „Ilirije oživljene“ stavimo spomenik, ki ga je mlad tvoj rojak, mlad umetnik z veliko gorečnostjo in uprav genijalno izdelal. Okolu spomenika bode stalo razkritih glav moštvo, mnogobrojno razumništvo iz vseh slojev naše družbe in ženstvo, ono ženstvo, o katerem je jeden potomcev Tvojih pel: „In deklice naše so limbarja cvet, — So tenke ko jelka, njih usta so mēd!“ In tam pred Tvojim spomenikom stal bo najboljši cvet naroda, učeča se mladina in veličastno in milo glasila se bode slovenska pesen iz grl mladih in starejših naših pevcev, katere si Ti budil, Ti klical k domovinski poštenosti! —

Izvestno najlepši dan v dozdani zgodovini naši bode 30. dan junija 1889, to bode pravi narodni praznik. Pozabljeno bode vse trpljenje, vse gorje v trdem boji za ohranitev narodnosti in s ponosom bomo zri na spomenik svojega prvega pesnika, na spomenik svojega preporoda.

Zatorej iskreno pozdravljeni Vi vsi, ki ste prihiteli iz slovenskih pokrajin v belo naše središče, da se okolu spomenika Vodnikovega radujete z nami in da si ob tej impozantni slavnosti nabereite oduševljenja za nadaljnje delovanje!

Združite svoje glasove z našimi in vskliknite z dna srca:

Slava Vodniku!

Možem volilcem Ljubljanske okolice!

IZ Vrhniškega okraja [Izv. dop.]

Dva poslanca bode v kratkem volili v kranjski deželni zbor. Ker ste razumni možje, veste, kaj pomeni Vaša volilna pravica. Volili boste ne za-se, ne za Vaš okraj, ampak za deželo. Od Vas pričakuje dežela, da jej boste dali dobra zastopnika. Da, slovenski narod je pri tem udeležen, kajti samo v kranjskem deželnem zboru imamo Slovenci večino, pa tu moremo in moramo pokazati, da znamo sami sebe uspešno vladati in napredovati, kolikor to dopušča ustava. Zato pa naj skrbijo vse volitvene skupine, da pridejo sedaj v deželni zbor možje, ki so duševno kos tej deželni in narodni nalogi!

Kandidatov imate na izbero. Ali pa je vsak sposoben, je drugo vprašanje. Centralni volilni odbor Vam jednega priporoča. Prejšnji Vaš poslanec je, in zato lahko sodite, koliko boste pomagali sebi in deželi, ako ga zopet volite. Težavnejše je pri drugih kandidatih. Nekateri so celo malo znani v javnosti, tako da bi jih morali voliti za poskušnjo, kar bi pa bilo zelo žalostno. Imejmo pred očmi resno — delo deželnega zbora in prezirajmo take kandidate!

Če Vam je res, možje volilci, na tem ležeče, da bodeta Ljubljanski in Vrhniški okraj častno in verno zastopana, tedaj volite pred vsemi **g. Ivana Hribarja**. Tudi on je kandidat in to tak, da od

njega dežela lahko kaj dobrega pričakuje. Če kandidate po tem sodite, kar so dosedaj bili in delali, potlej je g. Ivan Hribar mej vrednimi najbolj vreden, in lahko si mislite, da storite deželni in narodni reči uslugo, ako njega pošljete v deželni zbor!

Gospod Ivan Hribar je izza svojih mladih let neukročen delavec na polji javne narodne koristi. Odkar je v Ljubljani, vidimo ga skoro pri vsakem narodnem podjetji. Tu se odlikuje po lastnostih, ki so neizogibno potrebne deželnemu poslancu in to so: neupokojeno hrepenenje po boljšem, plodovitost v mislih, splošna izobraženost in zgovornost. Te lastnosti je osobito doslej razodeval v Ljubljanskem mestnem zastopu. Naša stolica ga v svoj zastop poslila že od 1882. leta naprej in šteje ga mej svoje najboljše zastopnike. Izkazal se je moža, ki živo misli in je neutrujen pri delu. Ponašal bi se lahko s tem in onim. Vodo vod Ljubljanski, ki se uprav tačas polaga, je n. pr. g. Hribar dognal do realizacije, ker je imel ves čas v rokah predsedništvo dotičnega odseka in ni dopustil, da bi se dela bila kdaj prerušila. Za mestno hranilnico je on že 1883. leta izdelal pravila in poslovni red. Kot predsednik olepševalnega odseka je izvel pot v Šiško in razširjenje Tivolskega parka, zaslug ima veliko tudi za novo vojašnico, potem da se pregozdi Tivolska gora in tako tudi za načrt novega tlaka po Ljubljani, mesarskega mostu itd. Naštevam Vam vse to, možje volilci, ker ima za podobne kulturne reči skrbeti tudi deželni zbor, in ker je po vsej pravici pričakovati, da bode v tem oziru g. Ivan Hribar popolnoma na svojem mestu za deželo, ker se je že za stolno občino Ljubljansko pokazal tako vnetega, razumnega in delavnega, da ga zato visoko cenijo celo nasprotniki.

Smete torej, možje volilci, zaupati Svoje in deželne gmotne interese g. Ivanu Hribarju. On je veliko potoval po svetu, veliko se tudi util, stoji že veliko let na čelu obsežnega finančno-gospodarskega zavoda, tako da ima bistro oko za narodno gospodarstvo naše dežele in ume razsojati pogoje zdravega napredka. In prepričani ste tudi lahko, da bode vedno stopal k Vam, povpraševat Vas za Vaše svete in želje. Mož, ki je nešteto prostovoljnih potov storil zdaj sem zdaj tja v različne pokrajine slovenske zaradi narodnih reči, zaradi narodnih shodov in slavnostij, zaradi družbe sv. Cirila in Metoda, mož, ki je popeljal Slovence v Prago, v Djakovo, mož, ki je bil duša lanskim češkim praznikom v Ljubljani, ki je sedaj starosta „Sokola“, vodeč ga v bližino in daljavo, — tak mož obeta, da se bode držal svojih volilcev kakor zelena veja zdravega drevesa, da bode z njimi vestno delal račune in proračune svojega političnega delovanja!

Vaše slovensko ime, Vaše politične pravice — možje volilci — branil Vam bo ta kandidat kakor najvestnejši odvetnik. Nikdar še ni obmahoval g. Ivan Hribar, in neustrašeno je dosedaj dobo za dobo stal, akoravno so mu že večkrat izpodkopavali tla. Pero je neprenehoma zastavljal in v neštevilnih člankih je odvrčal napade na naš slovenski jezik, pa v govorih je poveljeval naše ljubo slovensko. Če smo drugi prezrli nevarnost, — on jo je

Dalje v prilogi.

LISTEK

Spomin na stoletnico Vodnikovo.

Proti koncu mnogo kritikovane vlade Bachove zasvetila je dremajočim Slovincem kakor žaren meteor lepa stoletnica Vodnikova. Ko je vse mislilo, da narod spi spanje onemoglega, omedlelega, pokazalo se je nepričakovano znamenje latentne sile, praznovala se je stoletnica prvega pesnika slovenskega ter njemu prvemu izmed vseh slovenskih velmož uzidala in razkrila spominska plošča na njegovi rojstveni hiši.

Bilo je to v tedanjej dobi kaj izrednega. Mej splošno letargijo pala je iskrica in kmalu videl se je močen zubelj, ki je zavzemal vedno širše kroge. Vsega tega pa bi ne bilo, da ni takrat živel prerano umrši dr. Lovro Toman. On ki je s svojim oduševljenjem s svojo prikupljivo vnianostjo, s svojimi iskrenimi govori blagodejno uplival na svoje vrstnike, na sošolce svoje ter marsikoga za vse življenje priklopil mej rodoljubov vrste, on je tudi pri tej slavnosti poprijel inicijativo ter vse tako taktno priredil in završil, da je stoletnica pri takratnih razmerah bila Vodniku dostojna, v posledicah svojih pa uprav neprecenljiva.

Pred stoletnico bilo je ime Vodnikovo širšemu občinstvu nepoznato, narodne veselice sploh ni bilo nobene in narod ni se kazal nikdar in nikjer v javnem življenji, kar je tem hujše uplivalo, ker so spomini na prekipečo dobo burnega 1848. l. že zdavna obledeli. Tu pa je hkratu zablistnilo in presenečeni svet videl je strme, da je pod absolutističnim pepelom ostalo še nekoliko žive žrjavice.

Ne bil bi objektivni, ako bi trdil, da je Vodnikova stoletnica v obče bila je velikanska. A velika, da celo velikanska je bila z ozirom na tedanje razmere, prišla je nepričakovano in javila se tako sijajno, kakor Minerva iz Zenove glave. Da bodo čitatelji to bolje umeli, dovoljujem si na kratko kot očitavec popisati takratno slavnost!

Nad črevelj debel sneg pokrival je na Svečnico 1858. l. cesto, ko smo rečeni dan popoldne korakali v Gorenjo Šiško, na nekdanji Vodnikov dom. Hiša bila je takrat znana in imenovana zaradi velikanske kamenite mize „Pri kamnati mizi“, ali pa pri „Žibertu“. Na stoletnice dan bila je lična hiša opletena z zelenjem in smerečjem in okrašena s trobojnicami in drugimi zastavami in pred hišo bil je postavljen visok in lepo nakičen mlaj. Dekoracija izvršila sta večinoma gg. nožar Hofman, ki še živi, in tedanji kupčijski knjigovodja in priznani

naravoslovec H. Haufen, ki je za cesarja Maksimilijana v Meksiki našel prerano smrt.

Ob 3. uri popoldne bilo je pri Žibertu zbrana mnogo občinstva iz Ljubljane in kmalu so tudi dospeli povabljeni visoki dostojanstveniki: Namestnik grof Chorinsky, deželnega sodišča predsednik pl. Još, grof Hohenwart, kmetijske družbe predsednik F. Trpinc, dr. Bleiweis, zastopnik mesta Ljubljanskega J. Gutman in dr. Takoj po prihodu vršila se je oficijalna slavnost, obstoječa v tem, da je dr. Toman v primernem govoru naglašal Slovencev zvestost in udanost do cesarja in domovine, na kar je namestnik grof Chorinsky dejal, da ga veseli in si šteje v čast, udeležiti se te slavnosti rekoč mej drugim: „Slavni pesnik — kakor sam v jedni svojih prelepih pesni poje: Ne hčere, ne sina — ni sicer mislil, da mu gre kak drug spomenik, kakor jedini ta, da narod prepeva pesni njegove, ki so mu segle tako globoko v srce. Tudi mi gotovo spolnujemo le pobožno dolžnost, ako mu na večer onega dne, ko je pred 100 leti Modrica svojega ljubljenca v zibelki tako prijazno in tako milo pozdravila ter ga navdahnila z vsemi darovi, s katerimi nas je pozneje tako srčno razveselil, postavimo v njegovi rojstni hiši spomenik presrčne hvaležnosti svoje. Naj kamen ta naslednikom našim bode priča, kako vi-

zapazil in gotovo je javno odkril zanjko, v katero bi se mogla ujeti slovenska, pa tudi najmanjša, pravica. Kolikor je že on izdal za naše narodne in politične namene, podpore za društva in dijake, to se že več ne šteje po stotakih, ampak po tisočakah. Iz tega, možje volilci, se ne more drugega sklepati, kakor to, da boste imeli v gospodu Ivanu Hribarju političnega zagovornika in narodnega branitelja, ki bode na Vaše pravice pazil bistro kakor orel in stal za nje kakor hrast!

Možje volilci! Vi boste dejali, da bi takega moža res potrebovali in ga tudi z veseljem volili. A dvomili boste morda, da je Ivan Hribar prav takšen, rekoč, da je tako zanj pisano iz posebne prijaznosti. Ne, uverjam Vas, da moja roka ni ustvarjena za tako prijaznost, uverjam Vas, da sem pisal vse to iz golega resničeljubja, iz gole dobrotnosti za Vas, za deželo ter narod in na podlagi večletnega natančnega opazovanja. Sicer pa, če meni ne verjamete, vprašajte druge, vprašajte vladiko Strossmayerja, pesnika Gregorčiča, mecena Gorupa, vprašajte koroške in goriške Slovence in vsi vam bodo soglasno potrdili, da je ta Vaš kandidat slovenski apostol, ta je goreč, vztrajen in delaven kakor apostol! In jaz sklepam: možje volilci Ljubljanske okolice, pošljite Vi g. **Ivana Hribarja** dne 4. julija v kranjski deželni zbor!

Vaš prijatelj.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. junija.

Deputacija **galiških** kmetov se je prišla pritoževati k namestništvu, da vladni organi nezakonito uplivajo na volitve. Namestnik je pa krivdo zvrčal na župane in opravičeval uradnike. Če seznamo volilcev neso prav sestavljeni in če se skrivajo, so temu krivi le župani. Občine naj volijo druge župane, pa bode drugače. Jeden član deputacije mu je pa dobro odvrnil. Rekel je, da vlada odstavi takoj vsacega župana, kateri neče delovati za gospodujočo poljsko stranko. On je bil sam župan, pa so ga odstavili, ker je pri državnozbornih volitvah oddal glas rusinskemu kandidatu. Proti temu se je pritožil, pa ni dobil rešitve. Namestnik je potem odpravil deputacijo z raznimi jako dvomljivimi obljubami.

Po „Službenem glasniku“ bilo je lani na **Hrvatskem** in v **Slavoniji** 1237 ljudskih šol, mej temi je bilo 1185 občinskih, 12 cerkvenih in 40 zasobnih. Deških šol je bilo 79, dekliških 89. Druge šole so pa obiskovali dečki in deklice. V 1172 šolah je bil jezik srbsko-hrvatski, v 47 nemški, v 14 madjarski, 2 maloruski in 2 slovaški. Na vsacih 34 kilometrov in na 1579 prebivalcev pride jedna šola. Vzdrževanje ljudskih šol je stalo 1.222.632 gld. Šole je obiskovalo 150.014 otrok. Po veroizpovedanju razdele se tako le: 100.039 katolikov, 34.595 pravoslavnikov in 4522 drugih izpovedanj.

Vnanje države.

Poročila raznih listov, o razporu mej Cankovci, baje neso povsem resnična. Cankovci imeli so res neko posvetovanje pa se neso nič sprli. Sklenili so, da bodo še za naprej zmatrali bivanje Koburžana v **Bolgariji** za nezakonito, a da hočejo mirno čakati, da se položaj kaj premeni. — V Sofiji sedaj uravnujejo ulice in na vso moč de-

lajo za olepšanje mesta. Stara poslopja podirajo in zidajo nova. Podrti so morali tudi v starem delu mesta neko že pol razrušeno cerkev Matere božje. To je pa bilo dalo povod malim izgreedom. Nekaj ljudi, posebno žensk, je sklenilo, upreti se podiranju cerkve. Napali so delavce, ko so začeli trgati streho. Prišla je policija, da naredi red. Ker so se pa ustavili tudi policiji, bil je boj ter je nekaj ranjenih, mej družimi tudi policijski načelnik.

Včeraj smo že omenili dva ruska glasa o prestolnem govoru cesarja Frana Josipa. Danes nam je še omeniti, da „Novosti“ vidijo v cesarjevih besedah, tikajočih se Srbije in Bolgarije, očitno pretenje. Avstrija kaže veliko samozavest, ker se zanaša na mirovno ligo. „Petersburgski Vjedomosti“ pa mislijo, da se bode Avstrija vzdržala vsake očitno izzivajoče politike, dokler bode mogoče.

Kaj je vzrok nemirom v Novem Pazaru, o tem še nemamo zanesljivih poročil. Nekateri sodijo, da je povod nemirom dalo to, da se je mej prebivalstvom razširila vest, da hoče **Turčija** to pokrajino odstopiti Srbiji. To bi seveda mohamedanskim begom ne ugajalo in so zaradi tega sklenili upreti se. Nemirom v tem sandžaku bi pa tudi Avstrija ne mogla mirno gledati, ker bi kolikor toliko uplivali na Bosno. Dosedaj so avstrijske čete zasele že tri kraje v tem sandžaku, Priboj, Prepolje in Bielo polje. Ko bi pa Turčija ne mogla napraviti reda, bode Avstrija zasela ves sandžak, za kar ima pravico po pogodbi z dne 21. aprila 1879.

Italija hitro utrjuje mejo svojo proti Franciji, prav kakor bi v Rimu bili trdno preverjeni, da kmalu pride do vojne mej tema državama.

Nedavno je izšla v Poznanju knjiga o dogodkih 1863. leta, osnovana na mnogih dokumentih. Iz te knjige se razvidi, da bi bili tedaj **Prusi** radi zasedli kraljestvo Poljsko ob Visli. V tej zadevi se je bil Bismarck obrnil do ruske vlade in do poljskega ustaškega odbora. V Peterburgu so tedaj zmatrali prusko gorečnost za nepotrebno, pa tudi vodje ustajnikov se neso hoteli pogajati s Prusi. Odklonili so naravnost pruski predlog glede okupacije. Posebno se je nekda Kraszevski odločno izrekel proti pruskemu predlogu in uplival na druge ustaške vodje. To je pa Bismarck vse pozvedel in zaradi tega jako sovražil Kraszevskega, dokler ga ni 1884. l. sprevil v ječo. Omenjena knjiga je pa bila konfiskovana na ukaz pruske vlade.

Dopisi.

Z Goriškega 27. junija. [Izv. dopis.] Ničemur se ne čudimo bolj, kakor kandidaturi klerikalne stranke v okolici Ljubljanske, kjer se volilni možje kar tepo za nekega „vodjo“, ki je zapustil pri nas na Goriškem jako žalostne spomine. „Vodja“ je torej ta „pobožni“ (hm! hm!) kandidat! Vprašali bi prav ponižno, pa razločno: Zakaj ni gospod kandidat v Ljubljanski okolici več „vodja“ kmetiške šole v Gorici ter zdrav in krepak uživa lepo pokojnino? Ali je to krščanski? Pa vprašali bi tudi: Zakaj ta gospod „vodja“ ne more nikoli več povrniti se na svoje mesto (kakor se je povrnil, recimo, metropolit Mihael v Beograd)? Kateri so tisti „nepozabljivi“ zadržki, ali „neizbrisna“ znamenja na duši in telesu pobožnega „vodje“? Naj bi vender rekli svojo besedo uplivni gospodje v Gorici, da bi se pokazal ta „vodja“ v pravem svitu, kakor tudi cela tista stranka, ki neki kaj strastno zanj agituje? — Pa nu, saj so se gospodje, ki ga povzdigajo nad vse „liberalce“, tudi informovali pri ne-

kojih svojih tovariših v Gorici, no dobili so pristno sliko gospoda „vodje“, ki ni posebno častna za njihovo stranko in ki kaže v pravi luči gospoda „vodje“ moralno vrednost. Vprašali bi mi nadalje: Čemu bi kdo letal k izpovedi in sv. obhajilu ven iz Gorice, zdaj k temu, zdaj zopet k onemu prijatelju ali pa tudi nasprotniku ali neutralnemu duhovniku, ko je vender za taka sv. opravila najlepša priložnost v Gorici sami? Potem se pa gre „predstavljati“ svojemu izpovedniku na dom, kjer se govori o — bodočih volitvah?! Pa nu: Kdor zna, pa zna. In gospod „vodja“ zna! — Gospod „vodja“ se je tudi izgovarjal, da ni šel k baronu Rechbachu ponuati svojih močij vladi, da ni pisal na Kras in na Tolminsko popolnoma nasprotujočih si pisem, itd. Toda kdor je čital te zagovore, spoznal je, da se gospod „vodja“ niti jedne zatožbe ni upal kategorično odbiti. Ali se ne spominja tistih listkov (Flugschriften), ki so „in quei bei tempi passati“ prouzročevali grenke ure gosp. „vodji“? Šaj še žive gospodje, ki so pisali in tiskali: Dajte, priobčite tiste lepe zbadljivke, da zaprete sapo vsem, ne le bivšemu „vodji“, kateremu niti pobožnosti niti vest ne brani mlademu in zdravemu uživati pokojnino, — njegovo mesto pa je prazno, in bode prazno tudi vso večnost, raje kakor bi nazaj poklicali gospoda „vodjo“, ki lovi zdaj sedež v deželnem zboru in — odboru.

Z Notranjskega 25. junija. [Izv. dopis.] Pravijo, da se v ognji zlato čisti. Sklepati se da, da čim močnejši je ogenj, tembolj se zlato čisti. Pri nas je sedaj obilo ognja, a tudi obilo zlata se čisti. Pa ne mislite, da je to pekoči in žgoči ogenj, o ne saj tudi rečeno zlato ni svetlo rumeno, ne od rude. Ogenj je namreč silna agitacija, osobito od one strani, od koder se z nekim neopravičenim pritiskom vrši; zlato so pa volilni možje. Kakor je sploh znano, je ogromna večina tukajšnjega naroda odločno za dosedanja dva gg. deželna poslanca. Ali na željo in ukaz od neke strani, se z vsemi sredstvi dela osobito proti jednemu teh dveh in marsikateri volilni mož je vsled obljub ali žuganja v resnici v zadregi. Se ve da odločnega, značajnega moža ne plašijo take grožnje; kar mu vest velevala, to stori, voli torej brez vsacega strahu in pomisleka po svojem najboljšem prepričanju. Taki možje so čisto ter drago zlato, na katero sme biti in je tudi narod vselej ponosen. A poleg tega uzornega zlata, nahaja se tudi slabo, navidezno zlato, katero pa nima mej narodom nobene prave veljave, ter kupi se le vsled priporočila kacega nadležnega krošnjarja, kateri, kakor žid malovredno blago usiljuje in priporočuje. Blizu je dan, ko se nam bode ponudila prilika, videti ter spoznati naših kmetijskih občin pravo in navidezno zlato. Tu bomo videli nekatere možje, ki bodo popolnoma proti svojemu prepričanju glasovali, in to vsled grožnje ali obljub, torej vsled strahopetnosti ali pa koristolovja. Pravega značaja pri teh ne bodemo iskali ter vedeli bodemo, koliko se imamo v enakih slučajih na nje zanašati. Zapomniti ali zabeležiti si pa hočemo in moramo vsaki podatek o grožnji in pritisku, da bodemo mogli, ako bode to kdo od nas zahteval, natančno poročati. Uverjeni

soko smo čislali in ljubili pesnika, kateri — kakor mu je že ime njegovo prerok bilo — je svoji domovini in njegovim pevcem bil po svojih krasnih in naudušilnih pesnih ravno tako ljubljani kakor slavljani vodnik v polni in pravi pomembni besede.

Take besede iz tacih ust in v taki dobi vzbudile so naudušene „živioklice“. Godba znigrala je cesarsko himno, pevci pa so potem zapeli pesem, ki jo je bil po narodni „Stoji, stoji tam lipica“ dr. Toman za ta dan zložil tako:

Stoji, stoji tam hišica,
Pri hiši miza kamnata,
Pa v hiši Vodnik se rodil,
Ki prvi pesnik naš je bil.

Njegova struna pevala
Je slavo doma, naroda,
Rojake v zmago klicala,
Se kvišku k Bogu dvigala.

Zató donel bo njeni glas,
V vremenov vseh prihodnji čas,
Zató slavi naudušen rod
Njegov stoletni rojstni god.

Ko se je pesen odpela, razkrila se je lična spominska plošča in dr. Toman peljal je rečene odlične goste v prvo nadstropje, kjer se jim je v prvo po starem slovanskem običaji postreglo s hlebom in soljo. Namestnik grof Chorinsky bil je nasproti hlebu in soli nekoliko v zadregi, ker ni

znal, kaj mu je storiti, a dr. Toman je stvar s pravim taktom kmalu razrešil.

Namestniku grofu Chorinskemu bili so zapored predstavljeni vsi tedaj živeči sorodniki Vodnikovi: Posestnik Žibertove hiše, prerano umrli Fran Vodnik, gospa Ana Knez rojena Vodnik in brata njena Andrej in Josip Vodnik. Grof Chorinsky segel je vsacemu v roko in se z vsakim slovenski razgovarjal.

Kmalu potem odšle so oficijalne osobnosti in pričela se je prosta zabava. V pritličji in v glavni sobi v prvem nadstropji pričel je ples, v stranski sobi pa so imeli záse zabavo takratni osmošolci, mej katerimi so bili čestni gostje pokojni: Levstik, Erjavec, Tušek, in Mandeljc in slavni čveterospev (oba Klinarja, Razboršek, Böhm). To je bilo po oficijalnem delu jedino ubrano petje.

Okolu polnoči začeli so se prazniti prostori. Ob 3. uri zjutraj dne 3. februarja, ko je 100 let poprej Vodnik nekda v omenjeni stranski sobi zagledal luč sveta, praznovali smo v najožjem krogu znameniti ta trenotek. Bili smo vkupe: dr. Toman, sedanji ces. svetnik Murnik, kustos Müllner, nožar Hofman, H. Haufen, T. Zupan, hišni gospodar Francelj, in pisatelj teh vrstic. In takrat je dr. Toman čital nam Vodnikove pesni: „Nemški in slovenski konj“, „Na Vršaci“ in druge. Pri stihu „Moja stru-

pevec na zdravico — Naj mu tekne ta požir!“ smo izpili penečega šampanjca, Toman pa je z besedami: „Da nihče ne oskruni tega kozarca več!“ vrgel vitko čašo v kot, da se je razletela na stotine drobcev.

Stoletnica Vodnikova je s temi vrsticami le površno popisana. Kaj bi tudi pisal več? Reči bi moral sicer: „Infandum regina jubes renovare dolorem?“ Takrat bili smo v začetku. Nesmo imeli niti jednega društva, niti jednega pevskega zbora, sploh nobene mejsebojne vezi, in vsa zavednost sama bila je v povojih, čemur se morda sme pripisavati, da so mej daritelji za Vodnikov spomenik bile najodličnejše osebe in celo vsi častniki domačega pešpolka in da takratnim dijakom ni bilo ukazano izražati svojih domoljubnih čustev samo v „jeziku cvetlic“. Zato pa blagovoljni čitatelj v predstojenih vrsticah opisano Vodnikovo stoletnico primerjaj s slavnostjo Vodnikovo, ki se vrši samo 31 let pozneje.

Premisli dobro vse podrobnosti in videl bodeš v marsičem velikansk napredek. Takrat nismo imeli ne društva, ne zastave, tudi pravega občinstva ne. A netilo, ki se je tedaj vrglo v narod, prijelo se je in širilo naprej in jutri in pojutrnjem vibrare bodo mnogobrojne društvene zastave po ulicah Ljubljanskih, na javnem trgu razkril se bode spo-

smo pa popolnoma, da s poštenimi sredstvi bomo nepošteno uničili, kar se bode najbolj pokazalo na dan volitve, ko bode naša dva kandidata kot poslanca proglašena, o čemer ni nobene dvojbe več.

Od beneške meje 26. junija. [Izv. dop.] V 25. številu vrle „Naše Sloge“ čitam volilni oklic političnega društva „Edinost“, s katerim priporoča osem kandidatov za kmečke občine štirih volilnih okrajev, v katerih je zmaga slovanske stranke gotova. Ko sem ugledal imena onih osmerih mož, ki hoté posvetiti vse svoje duševne moči do najnovejšega časa kruto zatirani istrski raji, tedaj sem vskliknil: Pač mnogo možkih, malo mož naš vek rodí; a kar nebó nam dalo móž — mej prvimi ste — Vi! — Da, kar imamo na Primorskem móž v najširem pomenu te besede, kar imamo plemenitih značajev, rodoljubnih in unetih src, to so gotovo možjé: dr. Volarič, dr. Laginja, dr. Dukič, dr. Trinajstič, naša blaga duša Vjek. Spinčič, neupogljivi in nad vse delavni urednik Mandič, kakor tudi vrla možá Jenko in Flego. Da, to so možjé! Dokler ima Istra take možé v svoji sredi, ki zares posvečujejo vse delovanje svoje narodu slovanskemu, kojim je oportunistvo in koristolovstvo „nekojih“ naših „pravakov“ povsem neznan pojav, dotlej nkar ne rekajmo več „tužna“ Istra, ampak: Veseli in radni se, raja slovanska, kajti — tvoj je ustajenja dan! In da se ta dan splošnega ustajenja naroda slovanskega v Istri bliža, ko bode Slovan „svoji zemlji svoj gospod“, to so nam porok ti možje in še vsi tisti zavedni rodoljubi kršne Istre, ki goré za svoje voditelje, — da: za svoje voditelje in prvake, kakor tudi vesela znamenja probujajoče se narodne zavednosti, o kateri nam je podal narod ob prvotnih in sedaj ob deželnozbarskih volitvah jako vesele, jako ginjive dokaze.

Slava zavednim volilcem! Slava rodoljubom, ki so vodili narod k zmagi na volišče, ki so pri prostemu narodu posilili, učitelji, prijatelji, pobratimi! Slava pa tudi imenovanim možém, ki so s svojo dosedanja delavnostjo in nesebično ljubeznijo do ubogega isterskega tlačana zaslužili, da se narod s toliko ljubeznijo ogreva za nje, da so mu zvezda voditeljica k boljši sreči, da jim narod vse zaupa in da tega zaupanja nikoli ne zlorabijo v svoje zasebne namene. Še jedenkrat: Slava Vam, uzmorni rodoljubi! Oj! da bi se le delek gorečnosti Vaše preselil sem k nam čez isterske meje!

Toda dočim se unemam za te voditelje, prihaja mi na misel: kakó bi jih sodilo občinstvo, ako bi Istra ne bila Istra, ampak — no recimo na priliko! — srečna dežela Kranjska, zlasti kakó bi jih sodila in „blatila“ tista samozavestno-mogočna stranka, katero zastopata v javnosti znana Ljubljanska koplana... Oj, tu vidim dolge članke, napolnjene s samimi frazami o „strupenem“ liberalizmu teh mož, o „katoliškem liberalizmu“ kanonika Volariča, prof. Spinčiča ali urednika Mandiča, o „narodnem humbuzu“ doktorjev prava Laginje, Dukiča itd. — in vsakemu teh mož bi vzrastlo kar iz tal vsaj po par protikandidatov, največ župnikov, počasi morebiti toliko, kolikor je župnij v volilnih okrajih, za katere bi šli v volilni ogenj vsi

menik, okolu katerega bode poleg drugih odličnih zastopov pelo krasno kantato par stotin domačih pevcev, zastopniki iz vseh pokrajin slovenskih bodo pri tej svečani priliki prisotni in potrjevali Vodnikove krasne besede:

„Bliz' je polje Korotane,
Orat' vidim Štajera,
Bliznji sosed mi Ljubljana,
Zilška, Trólska majer'ca.“

ter nesli domov oduševljajočo zavest, da smo sicer pozni, a da smo mledi in da je bodočnost naša.

Vodnikova slavnost bode preimeniten narodni praznik, ki bode svetu svedočil o našem vsestranskem napredku, o naši hvalečnosti našim buditeljem, našim velmožem, v prvi vrsti prvemu pesniku in časnikarju našemu neumrlemu Valentinu Vodniku.

Slavnost Vodnikova napravila bode vsem udeležencem globok utis, častna bode za ves narod, zato zaključujem z besedami, ki jih je ob Vodnikovi stoletnici govoril grof Hohenwart: „Prepričani smo vsi, da danes sto let ne bo nikogar nas več živega! Bog daj in nadajamo se tega, da bodo naši nasledniki ta dan čez sto let ravno tako veseli in ravno tako hvaležni praznovali, kakor ga praznujemo danes mi!“

položni — Skratka, naši isterski rodoljubi, ti naši idejalni možjé najhvalijo z nami vred Boga, da nismo na Kranjskem. Vse njihovo in drugih mož delovanje bi postalo kar na mah ničevó, grozno nevarno vernosti našega ljudstva in časnikarski boj pestal bi proti njim v resnici zanimiv in iznajdljiv... Zakaj vse to? — Volilni so to manevri! In take manevre opažamo že par let v sosednji deželi naši, to je na Kranjskem. Zdaj nam je popolnoma jasno, zakaj so se toli blatili in napadali možjé, ki so osiveli v delu za narod in ki so si pridobili že neveljavih zaslug za narod slovenski. Jasno nam je, zakaj so se polnili nekoji časopisi z bojevitimi članki o razširjajočem se liberalizmu na Slovenskem, kako grozno da je vera v nevarnosti (o tem bi se dalo mnogo govoriti) itd. itd. In zakaj vse to? — Volilni manevri! — h —

Domače stvari.

— (Someščanje!) Prihodnjo nedeljo dne 30. t. m. se bode v našem mestu svečano odkril spomenik, ki so ga Slovenci postavili prvemu svojemu pesniku Valentinu Vodniku. Slavnostni odbor velike priprave dela, da bomo vredno obhajali ta narodni praznik, in pričakuje gostov z vseh strani slovenske domovine. Spodobi se, da si o tako izrednem povodu vsa Ljubljana ogrne praznično oblačilo. Zatorej sem naročil, da je za slavnostnih dni razobesiti po mestnih poslopjih zastave. Rodoljubno prebivalstvo pa stvóri po svoje, da isto tako pomaga poveljavati slavlje. V Ljubljani dne 26. junija 1889. Župan Grasselli.

— (Deputacija domorodkinj iz Ljubljane) položila bode na Vodnikov spomenik venec z naslednjim napisom: „Dokler svoj jezik bo Slovan poznal, Bo srce tvoja struna mila mu budila.“

— (Iz Novega Mesta) poroča se nam: Tudi naše mesto bo zastopano pri Vodnikovi slavnosti in sicer po županu g. dr. Pozniku. Istotako poslala bodo naša narodna društva deputacije k tej izrednej slavnosti. „Dolenjski Sokol“ pripelje se z zastavo in bo položil v imenu vseh narodnih društev Novomeških venec z napisom: „Novomeška narodna društva.“

— (Slovensko Čitalnico v Trstu) bode zastopala pri odkritju Vodnikovega spomenika in pri banketu odborika: prof. Ivan Mankoč in prof. dr. Otokar Rybář.

— (K Vodnikovi slavnosti) pride tudi bralno društvo v Železnikih z zastavo, deputacija Škofjeloške čitalnice z zastavo, zastopniki Tržaške čitalnice, Savinjskega „Sokola“, čitalnice v Starem trgu pri Loži.

— (Mozirski trg) bode zastopal pri Vodnikovi slavnosti župan Anton Goričar in podžupan g. Turnšek, Mozirsko čitalnico pa g. Pirš.

— (Gosp. dr. B. Ipavec) pripelje se danes iz Gradca.

— (Vodnikova slavnost.) Odbor slovenskega učiteljskega društva in zveza slovenskih učiteljskih društev udeleži se korporativno slavnosti odkritja Vodnikovega spomenika. Društvenikom se torej tem potom naznanja, da se udeleženci iz Ljubljane in od zunaj zbero dne 30. t. m. ob polu desetih na vrtu čitalniškem, kjer se potem uvrste v slavnostni sprevod. Odbor.

— (Vodnikova slavnost.) Slavnostni odbor se je potrudil, da je razposlal vabila in ustopnice vsestransko. Pri toliki množici pa je lahko mo goče, da kdo vabila ni dobil, da si ga je pričakoval. Za take slučaje se prosijo dotičniki, da se pri odboru zglasijo. Odbor.

— (Koncert.) ki bode jutri zvečer na čitalničnem vrtu, prične se po glediščni predstavi. Svirala bode Blejska zdraviška godba, pel pa čitalnični pevski zbor tri zборе. Oba koncerta, današnji in jutranji se vršita pri vsakem vremenu, ker je na dvorišči postavljena pokrita lopa za več sto gostov.

— (Upravni odbor „Narodnega doma“) prejel je danes sledeče pismo: „Veleslavni odbor društva „Narodni dom v Ljubljani“. Stari štiridesletni narodni dom podirajo. Naj zgradi prihodnji, razboritejši zarod, ki bode „prerojen, ves nov“, Slovenstvu trdnjše! „Narodnemu Domu“ daruje o priliki odkritja Vodnikovega spomenika svoj deležni list števil. 150., vreden 100 gld. Na Slovenskem konec junija 1889. Vekomaj narodni duhovnik. Za upravni odbor dr. A. Moschė predsednik.“

— (Jeden pogled na Vodnika pet goldinarjev.) Rodoljub z Dolenjskega, ki je danes bil v Ljubljani, a zaradi, nujnih opravkov ni mogel tu čakati do odkritja Vodnikovega spomenika, bi rad videl kip, še skrit za zagrinjalom. Dovolilo se mu je stopiti za zagrinjalo, ako plača pet goldinarjev za stroške slavnosti. Brž je potegnil listnico, plačal pet gld. in stopil za zagrinjalo, da si je ogledal kip in — ni mu bilo žal petaka, ko je videl mojstersko delo.

— (Vabilo na ljudsko veselico,) katero priredi Šišenska čitalnica v proslavo Valentinu Vodniku dne 30. junija 1889 leta na njega rojstnem domu „Na Jami“ (pri Žabertu) v Zgornji Šiški. Vspored: 1. Putnica, svira c. kr. voj. godba. 2. Suppe: Slavnostna ouvertura, svira c. kr. voj. godba. 3. D. Fajgelj: Kantata v proslavo V. Vodniku, možki zbor. 4. Slavnostni govor, govori gosp. Fr. Galie. 5. Ivanovič: „Valček na Dunavi“, svira c. kr. voj. godba. 6. Scheruzzi: „Venec slovenskih pesni“, svira c. kr. voj. godba. 7. Fr. Gerbič: „Moj spominek“, mešani zbor. 8. Kafka: „Krasotičam“, polka franc. svira c. kr. voj. godba. 9. Czi-buka: „Stanovička“, svira c. kr. voj. godba. 10. L. Belar: „Rojakom“, možki zbor. 11. Volarič: Sladko počivaj, mešani zbor. 12. Král: „V senčnatem gozdu“, polka mazurka, svira c. kr. voj. godba. 13. Ischpold: „Pregled operet“, svira c. kr. voj. godba. 14. B. Ipavec: „Iirija oživljena“, možki zbor. 15. Strauss: „Valček“, svira c. kr. voj. godba. 16. Zajtz: Ouvertura k opereti „Copernica“, svira c. kr. voj. godba. 17. * * * „Na tujem“, mešani zbor. 18. Ipavec: „Domovina“, pesen, svira c. kr. voj. godba. 19. Hronsky: „Diable“, svira c. kr. voj. godba. Iz posebne prijaznosti sodeluje pri ljudski veselici Ljubljanski „Sokol“. Razne igre, otročja razveseljevanja in umetni ogenj. Začetek ob 5. uri popoldne. — Ustopnina prosta. Prostovoljni doneski za godbo in druge stroške se bodo hvaležno sprejemali. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor Šišenske čitalnice.

— (Iz Kamnegorice) se nam piše: Koroske Slovence pozdravili bomo Kamnegoričani kakor običajno na skali „Frtala“ v „Dolci“ z zastavami in streljanjem, ko se s popoldanskim vlakom pripeljejo iz Trbiža proti Ljubljani.

— (Iz Starega Trga na Notranjskem) se nam piše, da so vsi tamošnji volilni možje (devet) brez pomisleka za dosedanja poslanca: dr. Vošnjaka in H. Kavčiča.

— (Kosovski spominski večer,) kateri je nameravalo prirediti telovadno društvo „Sokol“ s sodelovanjem ostalih narodnih društev Ljubljanskih, prepovedala je vlada.

— (Requiem za cesarja Ferdinanda) služil je danes zjutraj v stolni cerkvi prost doktor Klotutar. Navzočni so bili stolni kapitelj, deželni predsednik baron Winkler z mnogimi uradniki, deželni glavar dr. Poklukar, generalni major Schilhavsky, vodje in profesorji.

— (Osobne vesti.) Naš rojak g. Jakob Marzidovšek, vojaški kapelan v Zadru, premeščen je v Gorico, na njegovo mesto pa pride g. Ivan Klobouš, župnijski upravitelj v Lokvah na Goriškem. „Narodni List“ v Zadru se jako laskavo poslavlja od g. Marzidovška, ki ostavlja v Zadru najboljši spomin.

— (Iz Maribora) se javlja, da je knežskof dr. Stepischnegg v agoniji in da utegne vsako uro nastati smrt.

— (Popravek.) V centralnega volilnega odbora oklic urinila se je pomota. Namesto: „Za okraje Postojina, Planina, Senožeče, Lož in Bistrica“, se ima čitati: Za okraje: Postojina, Logatec, Senožeče, Lož in Bistrica.

— (Na sv. Petra in Pavla dan) poje možki zbor gimnazijskih dijakov ob 10. uri pri veliki maši v stolnici. Mašo od A. Försterja, Ofertorium od M. Hallerja in Tantum ergo od J. Groissa.

— (Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici) si je že pred petimi leti omislilo novo zastavo, a blagoslovljenju stavijo se vse možne in nemožne zapreke. Italijanski mestni zbor Goriški izrekel se je te dni jednoglasno proti blagoslovljenju in brzojavno poprosil ministra, da blagoslovljenje prepove. V tej zadevi obljubljen nam je obširnej članek.

— (Zveza požarnih bramb kranjskih.) Jutri bode g. Albin Ahčm obiskal in ogledal požarne brambe v Dolenjem Logatcu, na Rakeku in Planini, v nedeljo pa požarno brambo v Postojini

in Velikem Otoku, katere dobi v spomin štiridesetletnice cesarjeve novo brizgalnico.

— (Gospod Fran Dolencec), trgovec v Mariboru in poverjenik podpornega društva za slovenske velikošolce na Dunaji, poslal je blagajniku imenovanega društva 62 gld., katere so darovali sledeči rodoljubi Mariborski: Gg. Srečko Ferk, zdravnik in posestnik, 5 gld.; slavno ravnateljstvo Mariborske posojilnice 20 gld.; dr. Fr. Radaj, c. kr. notar, dež. poslanec itd., 2 gld.; dr. Ivan Pekelj, c. kr. sodn. pristav, 5 gld.; dr. Terč, zdravnik, 5 gld.; Fr. Kočevar, vinski veletržec 2 gld.; B. Jentl, prokurist, 2 gld.; dr. Ferdinand Dominkuš, odvetnik, dež. poslanec itd., 5 gld.; Moric Makso, trgovec, 2 gld.; S. Fontana, trgovec, 1 gld.; Fr. Robič, c. kr. prof., 2 gld.; V. König, lekarnar, 3 gld.; baron Goedel-Lanoy, državni in deželni poslanec itd., 5 gld.; č. g. Danko, c. kr. kapelan, 1 gld.; Fr. Dolencec, trgovec v Mariboru, 2 gld. Presrečna bodi zahvala vsem imenovanim plemenitim podpornikom revnih a marljivih slovenskih velikošolcev na Dunaji!

— (Novi bankovci po goldinarji) še ne pridejo v promet, ker se je izdelovanje pokazilo in so morali štiri milijone bankovcev, na katerih barva ni bila pristna, dati v stope, da jih uničijo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kranjskagora 28. junija. Koroški Slovenci mej gromenjem topičev in pri ogromni udeležitvi naroda slovesno vsprejeti. Notar Hudovernik pozdravil, dekleta v narodni noši delile šopke koroškim bratom. Naudušen živio zaorili pod Triglavom.

Dovje 28. junija. Župnik Ažman in Dovžanje pozdravili Korošce. Trobojnice vihrajo, možnarji pokajo, „Živio!“ done, naudušenje nepopisno.

Lesce-Bled 28. junija. Župan Treven in gospica Zenova pozdravila Korošce, kateri osipani s šopki, okitčani s trobojnicami mej gromenjem topičev. Gospica izročila krasno Korošcem posvečeno pesen.

Postojna 28. junija. V Hrenovicalh voljenih 5 mož za Kavčiča, 2 za Podboja.

Volosko 28. junija. V mestih Voloskega okraja voljen naš Stanger, borba neopisna; v mestih Pazinskega okraja voljen naš Simčič.

Sigmaringen 26. junija. Cesar odpeljal se v Berlin, cesarica v Kissingen.

Berlin 28. junija. „Norddeutsche“ piše, da je jedna najvažnejih pritožb Nemčije javna pristranost švicarskih policijskih oblastev in uradnikov za tuje socialne revolucionarje in imenuje nekatere take švicarske uradnike.

Kajira 28. junija. Prvi batalijon egiptске vojske odide z jedno baterijo jutri v Wadihalfo. Prihoduji teden odide oddelek artilerije in eskadron konjikov.

Berlin 27. junija. „Norddeutsche“ naznanja, da pride cesar v ponedeljek zjutraj v Kiel. Oficijalnega vsprejema ne bode. Na krovu jahta „Hohenzollern“ bode cesar ob 5. uri popoldne prisoten pri regati mornarice in delil darila. Cesar potem odpotuje na Norveško. Avizo „Greif“ bode zaradi poštne zveze spremljal „Hohenzollern“.

Atene 27. junija. Poročila s Krete so ugodnejša, v provinciji Apokorona pa se še zbirajo oboroženci.

Peterburg 27. junija. Zadnji dež oživil je polja in razgnal skrb zaradi letine.

Razne vesti.

* (Priletel doktorand.) Na Češkem vseučilišču v Pragi bil je 21. t. m. promoviran doktorjem vsega zdravilstva Rusin Anton Kobilanski, kateri je že prekoračil Rubikon 52 let. Od 1857 pa do 1861. leta šolal se je v semenišči v Levovu in Črnovicah, potem se učil od 1874 do 1877. leta na Dunaji medroslovja in od 1882 do 1887. leta v Pragi, na Dunaji in v Krakovem medicine (zdravilstva). Podjetni doktor prepotoval je tudi že mnogo dežel in bival nekaj časa celo v Ameriki, deloval kot učitelj na višjih realkah v Levovu, Biljeli in Novem Jičinu. Sedaj pak bode ustanovil zdravstveni zavod, v kojem bode ozdravljaj bolnike z vodo po svojih posebnih principih.

* (Tajnemu zločinu) prišlo je na sled redarstvo v Parizu. Pred jednim letom zginil je namreč tajinstveno bogati zasobnik Candrian in zdaj hotela sta se polastiti njegovih vrednostnih papirjev v zn. sku. 100 000 frankov bankirja Pary in

Chapotat. Oba sleparja so zaprli in deli pod ključ tudi borznega mešetarja Mougena, ki je igral ulogo nesrečnega Candriana, in še nekega četrtega sokrivca. Bogatina so najbrže umorili ali ga pa poslali v kako blaznijo.

Odprto pismo

gospodu **Janezu Tomažiču**, kuratu na Gradu, v Ljubljani.

Velečastiti gospod! Vi ste Rešnjega Telesa dan pri obedu v župnem dvorcu v Šmariji v navzočnosti mnogo povabljenih gostov pripovedovali: „da sem se o pogrebu svojega brata v Vodichah obnašal nasproti duhovščini jako surovo; da sem se izrazil, da je toliko duhovnikov prišlo k pogrebu zato, da bi vse požrli; da sem imel celo toliko nesramnosti priti v župni dvorec in vreči pred domačega gospoda župnika deset goldinarjev, češ: to imate za pokop in da sta se vsled tega mojega obnašanja takoj po pogrebu odpeljala gg. župnik Cerkljanski in dekan Kamniški.“ Ker ste temu Svojemu pripovedovanju dostavili, da sicer sami niste bili poleg, da pa to veste iz popolnoma zanesljivega vira, pozivljam Vas, da mi imenujete onega brezobraznika, ki Vam je to skrajno podlo izmišljotino pripovedoval, ker bi v nasprotnem slučaju moral imeti o Vas mnenje, kakoršnega zapisati ne maram.

V Ljubljani, dne 28. junija 1889.

Ivan Hribar.

Zahvala.

Podpisani si šteje v prijetno dolžnost zahvaliti se tem potom slavnemu „Bralnemu društvu v Dolu“ za prirejeno veselico na korist zgradbi „Sokolskega doma“, katere je vrgla lep preostanek 25 gld. Dalje gospodični Munki Levčevi za krasni govor in darovani lepi šopek, gospodu predsedniku Lemutu in vsem, ki so kaj pripomogli k lepemu uspehu veselice.

Ljubljana, 28. junija 1889.

Odbor „Sokola“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 26. junija.

V Brnu: 30, 70, 51, 90, 77.

Meteorologično poročilo.

čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebe	Mo-krina mm.
7. zjutraj	737.3 mm.	17.5° C	brezv.	megla	6.40 mm.
2. popol.	733.9 mm.	27.0° C	sl. zah.	jas.	
9. zvečer	732.3 mm.	21.8° C	sl. zah.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 22.1°, za 3.2° nad normo-m

Tuji:

27. junija.

Pri **Malič**: Pintulij z Dunaja — Rückl iz Monakovega. — Rehu iz Grada. — Lininger iz Maribora.

Pri **Sloani**: Moline iz Tržiča. — Wagner iz Karlovca. — Hilfreich Königsberger z Dunaja. — Wersberg iz Maribora.

Pri **Južnem kolu dvoru**: Jager iz Budimpešte.

Umri so v

Ljubljani:

27. junija: Reza Kalan, gostija, 46 let, v bolnici, za srčno napako.

28. junija: Matilda Er macora, kamnosekovega polirja hči, 5. mes., Kongresni trg št. 7, za vnetjem sapnika.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Dunajska borza

dne 28. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—	danes
Papirna renta	gld.	82 20	—	gld. 83 40
Srebrna renta		83 10	—	84 20
Zlata renta		108 75	—	109 10
5% marcna renta		98 35	—	99 45
Akcije narodne banke		905 —	—	907 —
Kreditne akcije		299 25	—	302 —
London		119 2	—	119 15
Srebro		—	—	—
Napol.		9 45 1/2	—	9 44 1/2
C. kr. cekini		5 67	—	5 65
Nemške marke		58 27 1/2	—	58 22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	170	—	—
Ogerska zlata renta 4%		100	—	10
Ogerska papirna renta 5%		94	—	15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		101	—	75
Dunava reg. srečke 5%	150 gld.	122	—	—
Zemlj. obz. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		113	—	2
Kreditne srečke	100 gld.	181	—	—
Rodoifove srečke	10	19	—	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	120	—	—
Transway-društ. velj.	170 gld. a v.	231	—	50

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepiljujude piće,
I kas izkušnan liek proti trajnomu kašlju plućevinu
želudca bolelosti grkljana I proti mēhuram kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Svarilna izjava!

Podpisani ne plačava nobenih vrst dolgov na najin račun ali najino ime narejenih.

Jerica in Lena Selan,

(495—1)

posestnici pod Rožnikom.

Proda se
vila v Opatiji
s salonom, 5 sobami, sobo za posle, kuhinjo, shrambo, kletjo v skali, straniščem, vodnjakom z dobro vodo. Dohod k morju. — Južna stran. — Cena 8800 gld.
Kaj več pove Alfred Hartmann v Opatiji, tehnični stavbeni urad.
(485—2)

Na cesarja Josipa trgu.

Karola Gabriel-a

veliki svetovnoznani

(496—1)

PANOPTIKUM in MUZEJ.

Prav malo časa še tukaj.

Prav malo časa še tukaj.

Vsak torek in petek dan za dan.

Znižana ustopnina:

Od sedaj ustopnina samo 10 kr., otroci 5 kr. — Za vse oddeke brez vsacega doplačila samo 20 kr., za vojaške do narečnika 10 kr.

Glasovirji

kratki, v prav dobrem stanju, prodajo se po nizki ceni.
— Jeden se tudi posodi.

A. RUMPEL,

(487—2)

Emonska cesta hiš. št. 6.

Zobozdravnik Schweiger

(178—20)

stanuje

hotel „Stadt Wien“, II. nadstropje šte. 23.

Ordinira od 1/2 10. do 1/2 1. zjutraj in od 2. do 5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 1/2 10. do 1. ure.

Proti ognju varne

železne kasete,

ki se dajo z vijaki pritrditi, kakor tudi rabljene in nove, proti ognju varne

BLAGAJNICE

prodaja cenó

S. BERGER, Wien, Bräunerstr. 10.

Takoj delujoče.

Uspeh zagamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpatih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofaletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celju Ed. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradcu: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orientalsko lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sloparija!

(651—18)

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve skrumbe samega sebe (onanije) in tajnih razuzdanosti je izvrstno delo (134-18)

Dra Retau-a

Sebe ochrana.

Črka izdaja po 80. nemške izdaji. S 27 podobami. Cena 2 gld. avstr. velj. Naj vsak seže po njej, kdor tipa za strašnimi nasledki te pregrehe, kajti z njenim poukom se slednje leto na tisoče bolnih otme gotove smrti. Naroči se lahko pri založni tvrdki „Verlags-Magazin R. F. Bierer“ v Lipskem (Saksonsko), Neumarkt 34* in v vsakej knjigarni.

Vsakemu vremenu klubujoče

patentovane

Rudninske fasadne barve
LUDOVICA CHRISTA

Linc na D.

Cevi iz kovanega železa,

popreč 54 m dolge, 153 mm srednje premere, pripravne za kurjenje tovarniških prostorov, hiš, za sušenje blaga s parom in drugih stvari i. t. d.; nadalje

lahke jeklene šine

z drugimi potrebnimi stvarmi, pripravne za gozdne in poljske železnice, vse v dobrem stanju, p. odaja **ceno gozdni urad v Zrinsčini,** pošta iz železniška postaja Verbovec na Hrvatskem.

(Ponatis se ne plača.)

(478—2)

Letno grebenasto blago

jako elegantno in trajno za moške obleke v dvajset različnih barvah, katerim ne škoduje pranje, 60 cm široko,

1 cela obleka 6 1/2 metra le gld. 3.

Jeden poskus zadostuje, da se preverite o izvrstni kakovosti tega blaga, ki se lahko pere.

Brnsko sukno

se razpošilja po čudovito nizkih cenah, in sicer:

le dobre baže:

3:10 m za obleko	gld. 3.50
3:10 " " "	5.—
3:10 " " boljše obleko	6.—
3:10 " " "	7.80
3:10 " " fino	8.50
3:10 " " "	9.—
3:10 " " "	9.50
3:10 " " jako fino obleko	10.50
3:10 " " "	12.50
3:10 " " "	14.—
3:10 " " za najfinejšo obleko	16—20

Najizvrstnejše Brnsko blago za suknje:

2:10 m za ogrtač	gld. 6.30
2:10 " " fini ogrtač	8.40
2:10 " " najfinejši ogrtač	12.50
1 kos francoski pique-gilet	1.50
1 " " " (sport)	2.50

Črni peruvienes in doskins za salonske obleke 3 25 m za gld. 10 in več.

Pri naročbah vzorcev naj se pove, kake vrste se želé.

Karl Pechaczek,

Brno, Zelný trh 13.

Pošlje se le proti predpošiljati zneska ali proti povzetju.

Vzorci zastoj in franko. (145—18)

Krojaške karte vzorcev nefrankovane.

so najboljši, najtrajnejši in najcenejši material za pleskanje poslopij, klubujejo vremenu in svetlobi, kažejo lep, miren ton finejših peščenikov in so rahle, katera lastnost se v zdravstvenem oziru ne more dovolj ceniti. — Cenejši so kot oljnate barve.

Zaboj za poskušnjo gld. 1.60.

Cenilnik, prospekt in spričevala zastoj in franko. (330—9)

Zastopnik za Kranjsko:

F. P. Vidic & Co., Ljubljana.

Kovačija

s stanovanjem na Reškej cesti v Vremah daje se brezplačno za eno leto v najem:

Kaj več izve se pri lastniku M. Deklevi v Britofu pri Divači. (475—3)

Vožne karte in vožni listi

za Ameriko.

Kraljevo belgijski poštni parniki

„Red Star Line“ iz Antwerpna naravnost v New York in Philadelphio.

Koncesijonirano od vis. c. kr. avstrijske vlade.

Pojasnita daje jako rado:

koncesijonirano zastopstvo

na Dunaji, IV., Weyringergasse 17:

Ludovik Wielich,

ali

P. Jaklitsch v Kočevju in Josip Strasser v Ino-mostu. (175—30)

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(104—22) priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem

na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarejo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna strgulja, škarje za gosnice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

Pisarja

zmožnega slovenskega jezika v besedi in pisavi, **vsprejme takoj c. kr. notar.** — Ponudbe vsprejema uredništvo „Slovenskega Naroda“. (486-3)

Glavna zaloga naravnih rudninskih vod in studenčnih proizvodov.

Adelajdin studenec, Bilinska slatina, Fenska studenec, Hebski Franov vrelec, Hygiea izvirek, Emski vrelec, Fran-Josipova grenčica, Friedrichshallska grenčica, Gleichenberski Konstantinov vrelec, Ivanov vrelec, Emin vrelec, Kološki jekleni studenec, Giesshübler slatina, Hallska jodova voda, Hunyadijeva grenčica, Karlovovarijski mlinski studenec, grajski vodnjak in studenec, Kronдорfska slatina, Marijino-kopeljski križni vrelec, Preblavska slatina, Pinanska in Zajeciška grenčica, Radenjska slatina, Rákoczy grenčica, Rogatska slatina, kronin vrelec, Salvatorjev vrelec, Budinski kraljevi vrelec, Levico-arsenov studenec, močen in slab, Radgonska slatina, selterska voda, sv. Lorenca jeklena slatina, Karlovovarska studenčna sol, Marijeko-peljska in Hallska jodova sol, Roncegnov vrelec, Bilinske pastile, Mattonijeva mlakužna sol.

Ze 33 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami ni le sanitetni oblasti, temveč tudi p. n. naročnikom z originalnimi fakturami na razpolago, da se lahko prepričajo o pristnosti in svežosti polnitve zgorej imenovanih rudninskih vod. Z veselo spoštovanjem (445—3)

Peter Lassnik, Ljubljana.

Tiskovine o studenčnicah in brošure zastoj.

Pijte

Hmelno sladno kavo

(zdravniško preskušeno in priporočano).

Ta zdravilna kava se lahko prebavi in je želedec krepčajoče redilo važna je za slednjega in neobhodna je za vse bolniki (zlasti boleha-joče na želodec, prsih, jetrih, protinu, obistih, živcih, pri kašlju in hripa-vosti itd.), za prebolele, oslabele osebe, dojenice, otroke, ženske pred otročjo posteljo in po otročji postelji, krvirevne, bledične itd. itd.

Zamotek s 1/4 kilo velja 30 kr.

Hmelna sladna kava dobiva se v sledečih glavnih zalogah:

V Ljubljani v lekarni Ubalda pl. Trnkóczy, poleg rotovža;

v Gradcu v lekarni Wendelina pl. Trnkóczy, deželnej lekarni, Sackstrasse;

na Dunaji v lekarni Viktorja pl. Trnkóczy, „pri sv. Francišlu“ (ob jednom kemična tovarna), V., Hundstürmerstrasse št. 113;

na Dunaji v lekarni Julija pl. Trnkóczy, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstadtstrasse št. 30;

na Dunaji v lekarni dr. Otto pl. Trnkóczy „pri Radeckem“, III. Radeckega trg št. 17.

Dalje pri vseh lekarnah, droguistih in trgovcih. (472—2)

Razpošilja se slednji dan.

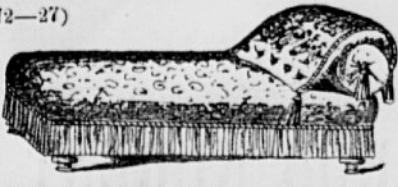
SVARILO!

Naši izdelki so pristni, zanesljivi in zagamčeni, če imajo ime Trnkóczy in našo varstveno znamko.

Jedina tapetirarska kupčija v Ljubljani.

ANTON OBREZA
v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Tapecirar in dekorater. (72-27)

priporoča okusno in trdno narejene žimnice, modroce na peresih, divane, stole, otomane, garniture za salone, jedilne sobe in spalnice; dekoracije za sobe, dvorane in cerkve. — Moje delo in blago, katero rabim, je priznано dobro in brezhibno, kar gotovo priča moja razstava v Rudolfinumu, in stojim z ozirom na nizke cene izven konkurence. — Priporočam pa vsem resnim kupcem, da zahtevajo moj ilustrirani cenik in vzorce blaga, kar razpošiljam zastonj in franko.

Lepo stanovanje.

V Gradišči št. 7. odda se v II. nadstropji lepo stanovanje na ulice s petimi sobami, kabinetom in postranskim prostorom ob sv. Mihaelu.

Vpraša se v hiši, pri hišni posestnici v I. nadstropji na levo. (476-2)

Tovarna za strešno lepenko

L. VALZACHI & J. DIEPOLD
Bruna na G., postaja juž. železnice, Siebenhirtenstrasse Nr. 1,
priporoča najtrajnejšo in najpreverjenejšo

kamnito strešno lepenko.

Pleskarska masa za strehe iz lepenke.
Elastične asfaltne izolirne ploče proti vzdigujoči se temeljni mokroti.
Karbolni lak (Carbolineum) kostonjevorjave barve, najboljši in najcenejši hranilno in pleskarsko sredstvo za lesene stvari. Kritja s strešno lepenko prevzemamo z garancijo za trajnost po pogodbi.

Ceniki zastonj in franko.
Stavbenim, zidarskim in tesarskim mojstrom primerni rabat.
Zalogo v Ljubljani ima (484-2)
Andrej Druškovič na Mestnem trgu št. 10.

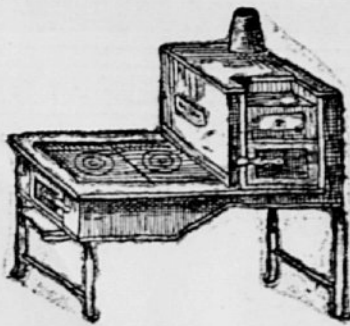
Za čas stavbe

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10
v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabiati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove. (103-22)

Za poljedelstvo:
Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in pluzne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

FRAN CHRISTOPH-ov (214-1)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in enostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH, IVANU LUCKMANN-U.** izumitelj in jedini izdelovatelj priskega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Vsi stroji za kmetijstvo in vinstvo!

Olivne stiskalnice in olivni mlini
Vinske in sadne stiskalnice
Grozdni mlini in sadni mlini

najnoveje konstruirane v različnih velikostih.

Mlatilnice, čistilnice, gepli, robkalnice za tursico, sejalnice, pluge itd.
Priprave za sušenje sadja in zelenjave.
Rezilnice za krmo v največji izbi, izvratno narejene, po najnižji tovarniški ceni.

IG. HELLER,
WIEN, Praterstrasse Nr. 78.
Katalogi in vsakršna pojasnila na zahtevanje zastonj in franko. (120-10)

Prekupcem najugodnejši pogoji. — Spesobni zastopniki se iščejo in dobro plačajo.

C. kr. priv.

kneza Auersperga

železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje (217-31)

komerčnega litega blaga, peči v veliki izbi, ognjišče in ognjiščnih delov, kotlov v vsakršni obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in oleplanih, palic za okrižja, celih držališč, polzevih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojnih delov surove litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in pavilijonov iz litega in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijah priprav: vratil, plošč za jermenja, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostolpnic, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in osti iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zap. sujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljše, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začno gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.

Dr. Popp-a zeljiščno milo proti spuščanju vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr. gl. 1.— in gl. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gl. 1.22. — Aromatizirana zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatlicah po 63 kr. — Zobna plomba v etuji gl. 1.—. — Zeljiščno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin pripravljene preparat, s katerim se zobje pregrada uničijo, se izrecno svari. (615-40)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Watto, lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; Martin Pettan, trgovec; v Škofji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Riczoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Ormožju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Hiša

v večjem župnijskem kraju na Kranjskem, blizu cerkve, za obrtnike jako pripravna, proda se po ceni z ugodnimi pogoji. K hiši pripada tudi nekaj zemlje (njiv in gozda). — Kaj več pove Fr. Müller-jev Annoncen-Bureau v Ljubljani. (465—3)

Peneči PROSEKAR

priporoča slavnemu občinstvu
posebno za narodne bankete
i. t. d. i. t. d. (454—4)

IVAN NABERGOJ ml.,
Prosek (Prosecco) pri Trstu.

DIDAKTOFON glasbeni instrument

o. kr. izklj. priv. (414—4)
po kojem more vsakdo kmalu svirati in peti (cel navod na četrti pole papirja!), stane na 3 oktave samo 22 gld., na 4 oktave pa 32 gld. — V ostalem služi DIDAKTOFON popolnoma kot harmonijum trajnega dela, krepkega in prijetnega glasu. — V imenu glasbenega napredka priporoča se za obilna naročila z veleštevanjem
Alojzij Luznik, Komen, Primorje (Küstenland).

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov je koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vratnih, želodčnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (424—3)
jako fina namizna voda
s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in železovih otežujočih primesi.
Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u; prodajajo ga nadalje: M. Kastner in J. Klauer; v Kranju: F. Dollenz.

5 oral njiv

na Ljubljanskem polju se odda takoj v najem ali pa se tudi proda. — Zraven je lep 7 štantov obsežajoč kozolec, krit z opeko. Tudi letošnji pridelki, obstoječi iz rži in ovsa, se prodajo. (483—2)
Več pove lastnik v Slonovih ulicah št. 7.

JAKOB KURENT v Lukovci pri Brdu izdeluje iz najboljšega blaga in prodaja po nizki ceni vsakovrstne (356-14) bele, zelene in rujave posteklene lončene peči, štedilno orodje i. t. d.

ČITALNIČNA RESTAVRACIJA.

Vsem častitim p. n. udeležencem Vodnikove slavnosti uljudno naznanjam, da se pri meni v soboto ob 1. uri opoldne kosi **table d'ôte** po prav nizki ceni.

Fran Kaube,
restavrater.

(487)

Prevzetje lekarne.

Usojam si s tem vsem velečastnim gospodom zdravnikom, visokemu plemstvu, velečastnej duhovščini, slavnemu uradništvu, častitemu meščanstvu, vsem društvom, obrtnim zadrugam, človekoljubnim, dobrodejnim, ubožnim in bolnišnim zavodom v mestu Ljubljanskem in po deželi na Kranjskem uljudno naznanjati, da sem prevzel

v hiši št. 11 na Mestnem trgu v Ljubljani
obstoječo dobro znano

deželno lekarno

pri Mariji Pomagaj.

Opirajoč se na mnogoletno farmacevtsko prakso svojo, katero sem pridobil v najraznejših lekarnah avstrijskih, tako v Galiciji, Sleziji, Moravske, Štirske (v Gradci 2 leti) in v Ljubljani v petih letih, nađejam se v kratkem mnogobrojnega obiska in naročil, kajti prizadeval si bom dobro ime imenovane lekarne, katero sem popolnoma prenovil, ohraniti z vsekar novimi in svežimi zdravili.

V Ljubljani, dne 1. julija 1889.

Z velespoštovanjem

Ludovik Grečel,
lekar.

(428—2)

Povsod za najboljše sredstvo proti mrčesom priznani

kupi se **pristen le tako:**

kajti nahaja se le v steklenicah z imenom

J. ZACHERL

in se pred nič bolj ne svari, kakor pred v samem papirju po krajcarjih navaganimi, zelo pokvarjenimi mrčesnimi praški. (222—6)

Tudi pred mnogimi nesramnimi ponarejenji „pristnih Zacherlin-steklenic“ se mora resno svariti, če tudi noben prodajalec, ki kaj gleda na svoje dobro ime, ne bo hotel dati roke za taka ponarejanja in sleparije.

Zavita steklenica.

J. ZACHERL, DUNAJ.

Razvita steklenica.

Ljubljana: Mihael Kastner.
Jan. Luckmann.
Viktor Schiffer.
Peter Lassnik.
H. L. Wencel.
Schussnig & Weber.
C. Karinger.
Ivan Perdan.
Josip Terdina.
Ubalđ pl. Trnkóczy.
J. Klauer.
Jeglič & Leskovic.
Anton Krisper.
Ivan Fabian.
A. Müller.

Krško: Anton Jugovic.
Fran Zesser.
Kostanjevica: Alojzij Gatsch.
Idrija: Fran Kos.
Kranj: Fran Dolenc.
Lekarna pri Sv. Trojici.
Vilj. Killer.
Lož: Fran Kovač.
Litija: Ivana Wakoniga nasledniki.
Tržič: Friderik Raitzarek.
Gor. Logatec: Peter Hladnik.
Radovljica: A. Roblek.
Friderik Hamann.
Rudolfovo: Dom. Rizzoli, lekar.
Zagorje: J. Schink.
Kamnik: Edmund Zangger.
Draga: P. S. Türk.
Ornometj: Andrej Lackner.
Vrhnik: A. Bučar.

Postojna: Fran Kogej.
Skofjaloka: Karol Fabiani, lekar.
Borovnica: Fran Verbič.
Kočevje: Fran Krnau.
Vel. Lašče: Ivan Justin.

Najboljše in najcenejše

OLJNATE BARVE

v ploščevinastih pušicah

se dobivajo pri

ADOLFU HAUPTMANN-U
LJUBLJANA.

(218—37)